

отъ Султана генералъ-губернаторъ не ще се реши да направи нѣкои коренни промѣни при встъпването си въ областта; а когато се настани едно народно представителство, то само ще знае да защитава правата на болшинството отъ какъвто и да билъ произволъ. За това се завзеха съ особено усърдие да устроятъ управленieto на областта. За тая мъчна задача тѣ не разполагаха съ много време—Берлинскиятъ конгресъ бѣше имъ предоставилъ само 9 месеци, но въ тоя късъ периодъ тѣ направиха чудеса, каквито не бѣха правили никога въ своето отечество.

Въ качеството си на Велика сила, Русия взе участие съ двама свои, добре познати, делегати въ Международната комисиия за изработване на Органич. уставъ. Като знаеха, че болшинството отъ населението въ Източна Румелия е българско и доста подготвено за едно самоуправление, тѣ защитаваха въ Международната комисиия съ особена ревностъ едно истинско народно управление и сполучиха да прокаратъ въ Орг. уставъ такива постановления, които спомогнаха отпосле на населението да създаде отъ турската областъ Източна Румелия една *Южна България*, на която не единъ пътъ завиждаше нейната сестра на северъ отъ Балкана. Въ предварителнитѣ преговори между Англия и Русия за гарантиране на една истинска автономия на Областта, английския делегатъ, за да успокои руситѣ, бѣше казалъ, че Източна Румелия може да бѣде по отношение на турската империя нѣщо като Канада или Австралия по отношение на Великобритания. Това изявление твърде много послужи на рускитѣ делегати да прокаратъ нѣкои отъ най-свободолюбивитѣ постановления на Органич. уставъ. Поведението на руситѣ не само въ Южна България, но и въ Северна изненадваше мисливата отъ чужденцитѣ, които мислѣха, че една руска абсолютна монархия не може да защитава конституционни принципи въ освободената отъ нея земя. Единъ отъ дописниците на голѣмитѣ английски вестници въ зачудването си по тоя предметъ бѣше писалъ тогазъ, че на Балкана руситѣ поддържатъ такива свободолюбиви институти, за които въ своето отечество не биха посмѣяли дори да мислятъ. Но тогазъ руситѣ разчитаха на зрѣлостта на българитѣ и на тѣхната неизмѣнна признателностъ; затова бѣха готови да довършватъ повече на народа, отколкото на цеговитѣ чужденци—управници.

Органическиятъ уставъ, който изработи Международната комисиия, имаше 484 члена, разпредѣлени въ XV глави, както следва: